

Johannes Assuerus Ampzing

Programma In Obitum Catharinae Heinae, filiolae Viri ... Dn. Friderici Heinii, I.U.D. consultissimi

Rostochi[i]: Pedanus, 1627

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn771248636>

Druck Freier Zugang

Assverus, J.,
in C. Hein.

Rost. 1627.

15

PROGRAMMA
In Obitu
CATHARINÆ
HEINIÆ,
filiolæ

Viri Clarissimi Doctissimi
DN. FRIDERICI HEINII,
J. U. D. consultissimi.

ROSTOCHI

Literis JOACHIMI PEDANI,
ANNO M, DC. XXVII.

RECTOR

ACADEMIÆ ROSTO-
CHIENSIS

JOANNES
ASSVERUS

Amplius Transilvanus Med.
D. ac Professor.

Aulus Doctor Gentium I. Cor. 7.
Cœlibatum Matrimonio præfe-
rens varijs argumentis utitur. Po-
sitiō ejus est. *Velim omnes homi-
nes esse ut ego sum, vers. 7. & v. 8.*
*Dico autem Cœlibibus & viduis Bo-
num eis est, si manserint ut maneo e-
go. Et iterum vers. 26. Bonum esse
homini ita esse. Et vers. 38. Qui dat
nuptum: bene facit. Qui verò non dat nuptum: me-
lius facit. Et vers. 40. Sed beator est si ita maneat, secun-
dum meam sententiam: puto autem me quoq; Spiritum Dei
habere.*

Argu-

Argumenta quibus positionem hanc confirmat, varia sunt, vers. 26. *propter instantem necessitatem*, & v. 28. *sed afflictionem in carne habituri sunt, qui sunt ejusmodi, sed ego vobis parco.* Et vers. 32. *Velim autem vos absq[ue] sollicitudine esse.* Qui caelebs est: curat ea quae sunt Domini, quomodo placiturus sit Domino. At qui duxit uxorem: curat ea quae sunt mundi, quomodo placiturus sit uxori. Quae est innupta: curat ea quae sunt Domini, ut sit sancta cum corpore tum Spiritu. Quae vero nupta est: curat ea quae sunt mundi, quomodo placitura sit viro. Et vers. 37. *Qui stat firmus in corde, nec adigitur necessitate, sed in potestate habet propriam voluntatem, & hoc decrevit in corde suo ut seruet suam virginem: bene facit.*

Prima ergo ratio est propter instantem necessitatem. quae, dicente quodam Theologo doctissimo, *Sanctos solet assidue urgere; quorum videlicet perpetua est jactatio, ut eorum conditio minimè videatur ad Conjugium accommodata, quam quidem conditionem ipse Apostolus explicat, 2. Cor. 4. à versu 6. usq[ue] ad II. cum inquit, In oppressi- bus in NECESSITATIBUS, in angustijs, in plagis & carceribus, laboribus, vigilijs, jejunijs, &c.* Et multo adhuc fusiùs 2. Cor. II. & seqq. cap. ubi inquit. in fatigationibus, in vulneribus, in carceribus, in mortibus saepe, A Judæis quinq[ue] accepi quadragenas plagas, unâ minùs. Ter virgis caesus sum, semel fui lapidatus, ter naufragium feci, noctem ac diem in profundo egi. In itineribus saepe fui, in periculis fluminum, periculis latronum, periculis à meis gentilibus, periculis in civitate, periculis in deserto, periculis in mari, periculis inter falsos fratres, in fatigatione & ærumna, in vigilijs saepe, in fame & siti, in jejunijs saepe, in frigore & nuditate. Præ-

ter illa urget sollicitudo de omnibus Ecclesijs. Qvis affligitur, quin ego affligar? Qvis offenditur, quin ego urar? Deus novit me non mentiri. In urbe Damasco præfectus custodiebat civitatem cupiens meprehendere: sed per fenestram in sporta demissus fui per mœnia, & ejus manus effugi. Et 1. Cor. 4. 11. Esurimus & sitimus, & nudi sumus, colaphis cœdimur, & incertis sedibus erramus, & laboramus operantes proprijs manibus. Ibidem. Spectaculum facti sumus mundo & angelis & hominibus, Et iterum. Purgamenta mundi facti sumus, utq; omnium sordes usq; adhuc. E dictis afflictionibus patet, quàm parùm conditio tum Christianorum in genere, tum maxime piorum Ministrorum tempore persecutionum ad Matrimonium sit accommodata.

Contra Pseudo-apostoli & Servi seu Ministri Ventris, Rom. 16, 17. & 2. Cor. 6. 3. Phll. 2. 21. Phil. 3. 17, 18, 19. Tum verò citato loco, 2. Cor. 11, 13. operarij dolosi, qui transformantur in Apostolos Christi, sicut ipse Satanas transformatur in angelum lucis, qui Ecclesias devorant, & accipiunt ab eis. Qvi devorant domos viduarum, canes ingluviosi nescientes faturitatem, suum quisq; lucrum sectantes, qui purgant exteriorem poculi partem: intus autem pleni sunt rapina & intemperantia. Horum longè alia est conditio quàm Ministrorum Christi. ideoq; voluptuantur, helluantur, vinoq; impletis pleno impetu ad luxuriam feruntur. quorum finis est exitium, dicente Apostolo & gloria cum confusione eorum.

Altera pro Cœlibatu, Pauli ratio est. Conjuges afflictionem in carne habituri sunt: sed ego vobis parco. Carnis nomine, dicente nuper citato Theologo, comprehendit, quæcunq; ad præsentem vitam spectant, Conjugium

jugium enim multa secum incommoda trahit. Ingens animi dolor est cum vel Conjuges ipsi per mortem ab invicem separantur, vel etiam charissima tori pignora amittunt, ut in hodierno exemplo, de quo mox dicam. Variant autem Afflictiones domesticæ pro diversa hominum conditione de quibus fusius dicendi locus modo non datur.

Tertium argumentum Paulinum. Qvi cœlebs est: curat ea, quæ sunt Domini, quomodo placiturus sit Domino. At qvi duxit uxorem: curat ea quæ sunt mundi, quomodo placiturus sit uxori. & vice versa. Quæ est innupta: curat ea quæ sunt Domini, ut sit sancta cum corpore tum spiritu. Quæ verò nupta est: curat ea quæ sunt mundi; quomodo placitura sit viro. Multa sunt impedimenta conjugum, à quibus liberi sunt cœlibes. Uxorem duxi, dicebat ille in Evangelio, Luc. 14, 20. & ideo non possum venire. Alius agrum emerat, & alius quinque boum juga, quibus se excusabant de non veniendo ad cœnam Dominicam.

Quartum Paulinum argumentum. Qvi stat firmus in corde, nec adigitur necessitate, sed in potestate habet propriam voluntatem, & hoc decrevit in corde suo ut servet suam virginem: benè facit. Concordat cum verbis Servatoris. Sunt Eunuchi qvi ex matris utero nati sunt ita: & sunt Eunuchi qvi castrati sunt ab hominibus: & sunt Eunuchi, qvi seipsos castrarunt propter regnum cœlorum. Qvi potest capere: capiat, Matth. 19. 12. Hoc fonte fluxit Votum & Donum continentiae monasticum. Et putant Pontificij omnes qvi tempore Voti in potestate habuerunt propriam voluntatem, & hoc firmiter semel decreverunt, in corde suo, ut servent suam

virginem, castrentq̄ seipfos propter regnum cœlorum : donum continentiaē non amittere, modò hæc tria conservandi hoc donum adminicula, non intermittant, 1. orationem jugem contra Diabolum. 2. jejunium & temperantiam contra luxuriam. 3. cautionem de occasionebus incontinentiaē vitandis. Vide Bellarminum Tomo 2. lib. 1. cap. 21. Sed ego jam hîc desino hanc Camerinam movere amplius : ne qui aliquot superioribus Intimationibus habitus fui Calvinista, nunc Papista audiam. Transeo ergo ad materiam hodierni funeris.

Vir clarissimus juxtaq̄ & Doctissimus, Dn. FRIDERICUS HEINIUS, J. U. D. filiulam suam CATHARINAM, hodie tumulo recondet, quæ in hanc vitam prodierat 24. Octobris anno superiore 1626. Fonte sacro tincta fuit ejusdem mensis die 26. Tandem de vita rursus excessit 18. Febr. 1627.

Avus paternus ipsi fuit JC. eximius, in hac Academia Antecessor celeberrimus, D. ALEERTUS HEINIUS, Professor Decretalium ordinarius, Illustrissimo Principi ac Domino, Dn. JOANNI ALBERTO, Coadjutori Episcopæ Ratzeburgensis, Duci Megapolitano, Principi vetustæ gentis Henetæ, Comiti Sverinensi, Rostochij & Statgargiæ Domino, Domino nostro eminentissimo à Consilijs, amicus & fautor meus, omni officiorum genere, colendus. Unâ cum germanis fratribus D. JACOBO & D. HINRICO HEINIIS, V. J. Doctoribus practicis excellentissimis, & ipsis dominis amicis & fautoribus meis. Proavus verò illi fuit magnus ille FRIDERICVS HEINIVS, JC. incomparabilis, Professor, Consul & Syndicus hujus tum Academiae tum urbis nunquam satis laudatus, cujus merita
in.

hanc utramq̄ repub, extant nullis unquam seculis intermoritura. Et hæc quidem de Macariotis nostræ Majoribus masculini sexus, Aviam verò paternam habuit CATHARINAM Horsimans/ foeminam dum viveret, matronalium virtutum splendore conspicuam.

Matre nata est ELISA BETHA HANEN, BALTHASARIS HANEN, civis quondam hujus urbis primarij, filiâ. Aviam maternam habuit ANNAM LVSCHOVIAM, è primaria & vetusta LVSCHOVIORVM familia oriundam, foeminam lectissimam & ornatu virtutum quæ sexum foemineum ornant, tum rei gerendæ familiaris peritiâ nulli secundam. Avum maternum habuit virum famigeratum, & JC. non è multis D. MARCVM LVSCHOVIVM, & ipsum Professore Consulem & Syndicum hujus urbis consultissimum. Talibus ac tantis Majoribus orta fuit Defunctula nostrâ, quæ si aliquantulum adolevisset, spem haud dubiè complurium virtutum editura fuisset. & ceu recens flosculus gratissimam morum fragrantiam de se sparsura.

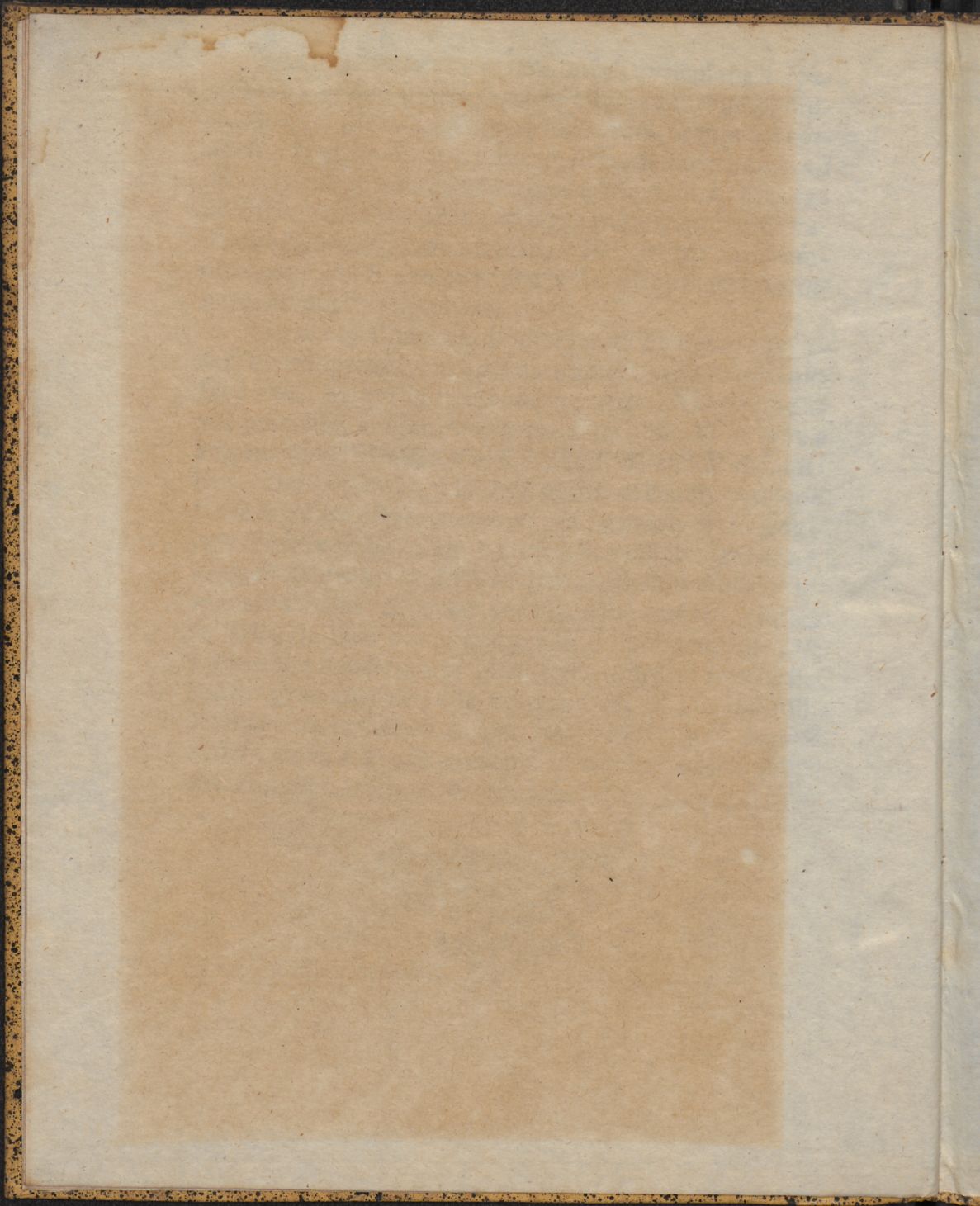
Res gestæ Infantis nullæ narrari possunt, nisi passivè: Summa illi felicitas fuit, quod nata fuerit Ecclesiæ civis & divini foederis consors; undè Peccatum Originis eam constituere filiam iræ non potuit, perinde atq; Turcarum aliarumq̄ gentium infidelium liberos. Plus enim valet gratia quàm peccatum in foederatis, nec habet peccatum quod in eis sibi vendicet præter prioritatem ordinis. Accessit ad eam felicitatem quod insuper lavacro regenerationis tincta, & actu publico in Ecclesiam initiata fuerit, obsignatâ, renovatâ, & iteratò datâ illi remissione peccatorum & sanctificatione, & Christi tum justitiâ, tum sanctitate ipsi imputatâ,

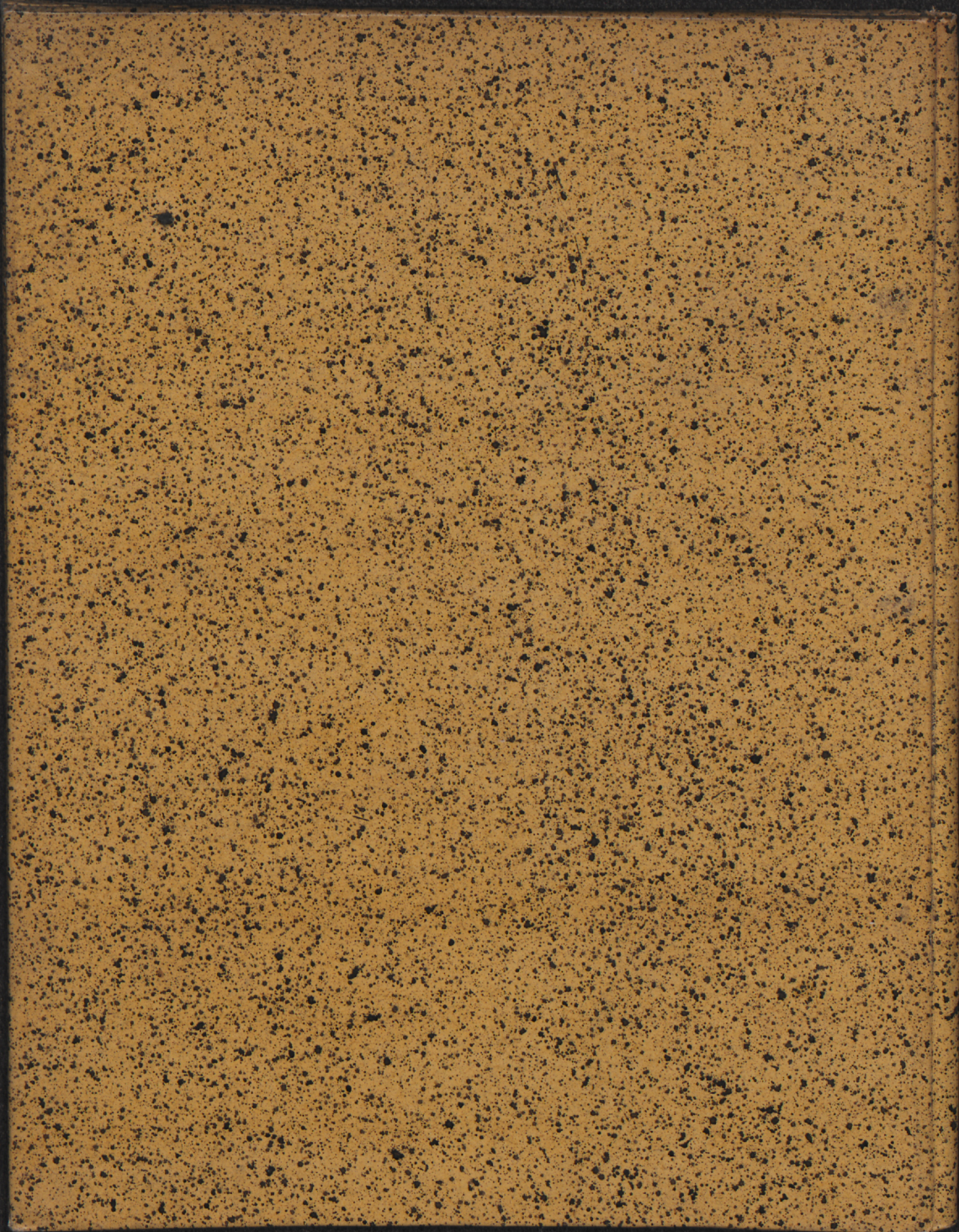
Quid

Quid lugetis, quid lamentamini, quid plangitis parentes? Gaudete potius, mortua est, at omnibus est moriendum. Mortua est morte immaturâ, at mortua certo vivit & æterna beatitudine fruitur. & mortua est tali morte qualem optare sibi possint mille adulti. Erepta huic seculo ceu mari tempestuoso, nunc in portu & vado constituta est æternæ salutis. Pateret hic mihi amplius consolandi campus: sed vela me oportet contraire, ob papyri angustiam.

Nunc vos Cives Academici ite exsequias frequentissimo comitatu, hora prima pomeridiana in templo Jacobæo. Exigunt hoc à vobis parentes, exigunt hoc avus paternus, exigunt uterq; proavus. Exigunt ambæ amplissimæ HEINIORVM & LVSCHOVIORVM familiæ; Date etiam aliquid mæ peritioni & adhortationi. Inter eundem ostote memores vestræ mortalitatis, cogitate seriò de vestra etiam beata ex hac vita emigratione. Rogate Deum ut cladem belli à cervicibus nostris clementer avertat, & pacem det in diebus nostris, estote solliciti, de Deo per seriam pœnitentiam placando, ut ipsius apud nos fœdus maneat nullis unquam seculis interrumpendum, sitq; ille nobis pater, & nos ipsi filij. Ipsam etiam misellam & afflictam Academiam, tum & urbem hanc, & Provinciam universam Deo precibus vestris commendate. P. P. 20. Febr. 1627.

jugium enim multa secum incommoda trahit.
animi dolor est cum vel Conjuges ipsi per mortem
vicem separantur, vel etiam charissima tori per
mittunt, ut in hodierno exemplo, de quo mox
Variant autem Afflictiones domesticæ pro dive
num conditione de quibus fufius dicendi locum
non datur.

Tertium argumentum Paulinum. Qvi cura
curat ea, quæ sunt Domini, quomodo placitur
mino. At qvi duxit uxorem: curat ea quæ sunt
quomodo placiturus fit uxori. & vice versa. Q
nupta: curat ea quæ sunt Domini, ut sit sancta
pore tum spiritu. Quæ verò nupta est: curat ea
mundi; quomodo placitura fit viro. Multa su
dimenta conjugum, à quibus liberi sunt cœlib
rem duxi, dicebat ille in Evangelio, Luc. 14, 26
non possum venire. Alius agrum emerat, & ali
boum iuga, quibus se excusabant de non ven
cœnam Dominicam.

Quartum Paulinum argumentum. Qvi stat
corde, nec adigitur necessitate, sed in potest
propriam voluntatem, & hoc decrevit in cor
servet suam virginem: benè facit. Concor
verbis Servatoris. Sunt Eunuchi qvi ex ma
nati sunt ita: & sunt Eunuchi qvi castrati sunt
nibus: & sunt Eunuchi, qvi seipsos castrarunt p
gnum cœlorum. Qvi potest capere: capiat, Ma
Hoc fonte fluxit Votum & Donum continent
sticum. Et putant Pontificij omnes qvi tem
in potestate habuerunt propriam voluntatem,
miter semel decreverunt, in corde suo, ut ser

A 3

